

Tiivistelmä

Kuvataiteen tohtorin opinnäytteessäni *Kävellen kuvailtu, kävellen koettu* tarkastelen kävelyn tuottamaa visuaalista kerrontaa ja sen rakentumista. Kyseessä on liikkeen avulla aikaansaatu havainto, jonka avulla rakennan vuorovaikutusta ympäristöön.

Kiinnostukseni työskentelyprosessiin on johtanut tutkimaan asioiden kehkeytymistä. Tästä nousseet havainnot ovat puolestaan merkinneet kävelymenetelmän muotoutumista. Keskeinen asenne taiteellisessa työskentelyssä erilaisissa ympäristöissä on huomioiva suhtautuminen. Tämä on puolestaan vaikuttanut kävelymenetelmän rajoitteiden hahmottamiseen.

Taiteellinen tutkimukseni keskittyy kolmeen teoskokonaisuuteen, joissa olen käyttänyt kävelymenetelmää. Kehittämässäni kävelymenetelmässä on viitteitä kokeellisen kirjallisuuden työpajan Oulipon kokeellisiin menetelmiin ja oulipolaisten tapaan tuottaa tekstiä käyttämällä itsekeksittyjä rajoitteita. Kävelymenetelmän käsikirjoitus on kulkuväline, jolla on oma reitityksensä ja kiintopisteensä.

Teosten reflektointi kirjallisessa osiossa on synnyttänyt pohdintoja kirjallisen esityksen luonteesta. Päädyin yritykseen kokeilla teoksen rakennetta edes jossakin määrin myös tekstiin. Olen ajatellut teoksen sanalliseen muotoon siirtämisen rinnakkaisena prosessina ja saman suuntaisena kuin taiteellinen työskentely. Tällä tavoin analoginen prosessi on merkinnyt myös kielen tarkastelua niin, että kieli itsessään toisi esiin materiaalisuuttaan paikoitellen vahvemmin.

Kokeilen lyhyitä, erillisiä tekstisaarekkeita häiritäkseni lineaarista lukutapaa. Samalla saan tuoduksi tekstiin harhailun ja kuvittelun tasoja. Tekstisaarekkeet ovat eräänlaisia muistikerrostumisia. Näin ne ovat kuin jälkiä tai jäänteitä harhapoluista, mahdollisista kulkureiteistä. Samalla ne puolustavat olemassaolollaan sellaista tekstin paikkaa, jonka ei tarvitse olla selittävää tai määrittävää.